

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 749. In quibus, inter quos, & quo ordine hoc jus locum habeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

singuli diversa oratione ad rem unam eandemque simpliciter & in solidum vocantur. v.g. Titio fundum Tusculanum, Cajo eundem lego. Lauterb. l.c. quamvis addat, hos plerumque jure nostro vocari separatos & disjunctos, respiciendo ad formulam & externam verborum conceptionem. Mixta autem conjunctio est & dicitur, quando plures ad unam eandemque rem in solidum una oratione, non facta partium mentione, vocantur. v.g. Titio & Cajo fundum Tusculanum lego.

6. Dicitur denique: *ad conservandam hereditatis individuitatem & testatoris voluntatem*: per quæ indicatur causa impulsiva ad inducendum hoc jus accrescendi. Representat enim hæc individuitas personam defuncti, quæ in hærede vivere fingitur. absurdum autem est, quod quis per hæredem pro parte tantum sui sit in rerum natura. Unde necesse est, ut hæres totam hereditatem agnoscat; adeoque dum ex pluribus hæredibus institutis unus deficit, ejus jus accrescere alteri ad illam individuitatem conservandam juxta *L. si ex pluribus. ff. de suis & legitimis*. Vide Lauterb. l.c. §. 62. In legatis verò individua testatoris seu legantis voluntas legatum quoque individuum facit, dum unam eandemque rem pluribus relinquendo illos sibi invicem substituit, partemque vacantem reliquis deferri maluit legatariis, quam hæredibus, ne legatum pro parte agnosceretur, pro altera repudiaretur, quod fieri nequit per *L. 38. ff. de legat. 1.* Vide Lauterb. §. 63.

7. Resp. Ad secundum: quanquam jus accrescendi alicui distinguant in reale & personale, pro ut nimirum portio vacans vel accedit ad portionem non vacantem, vel accedit personæ; propriè tamen loquendo accrescentia illa in priore locum habet, ut pote cujus ordinaria natura est, ut portio portioni accedat imitatione juris alluvionis, non personæ, per accidens vero, recedendo paululum ab ordinaria ejus natura, fiat personale jus accrescendi ulisfructus, qui collegatario accedit, etiamsi portionem suam amiserit. Lauterb. §. 60. cum Suevo.

Quest. 749. In quibus, inter quos, & quo ordine hoc jus accrescendi locum habeat.

1. **R**esp. Ad primum: præter ea, quæ de hoc dicta sunt *quest. præced.* ad initium, locum non habet jus hoc in feudis, tam jure novo quam veteri. Muller. l.c. th. 40. lit. a. juxta textum 2. feud. 12. & 1. feud. 5. dissentiente Shrad. 7. disp. feud. 1. Item locum non habet in donatione facta à Principe, ut Tabor. *de jure accrescend. th. 22.* Duaren. *tr. eod. L. 1. c. 16.* de donatione tamen Imperatoria potius dicendum contrarium, nimirum socium liberalitatis Imperatoris ex largissima Imperatoris interpretatione alterius partem occupare excluso Fisco, cum Suevo. *tr. eod. L. 2. c. 2.* Muller. *in ff. de acquir. th. 40. lit. k.* Præterea locum non habet hoc jus in alimentis & legato quantitatis. neque in contractibus, utpote in quibus individua illa voluntas & representatio testatoris cessat, sed solum in ultimis voluntatibus. Muller. l.c. cum Tabor. l.c. th. 18. Neque etiam in testamento militis, ut pote qui pro parte intestatus & pro parte testatus decedere

potest. per *L. 2. c. de testam. milit. & L. 37. ff. eod.* Muller. cum Siru. l.c.

2. Resp. Ad secundum: locum habet hoc jus inter hæredes, tam ab intestato legitimos, & ex lege, sive jure civili sive prætorio succedentes, quam testamentarios seu ex testamento. extendendo hoc ipsum etiam ad hæredes hæredum, item legatarios & fideicommissarios. Lauterb. *in ff. de acquir. vel omit. §. 72.* stabiliens singula citatis pluribus. *LL.*

3. Resp. Ad tertium: deficientibus cohæredibus, venit generalis fideicommissarius, id est, cui hæres rogatus in testamento est totam hereditatem restituere. hoc deficiente legatarii & fideicommissarii particularis; quorum si plures sunt, is præfertur cæteris, cui majus seu pinguius legatum vel fideicommissum relictum, vel omnes simul, si pars omnium sit causa. post hos servi manumissi testamento secundum ordinem scripturæ. postmodum tandem hæredes legitimi, hoc est, ab intestato venientes, & post hos quilibet extraneus volens adire hereditatem, & integra legata aliæque onera præstare. ac denique, si nectalis inveniatur, venit Fiscus. ita ferè Muller. l.c. th. 39. lit. d.

4. Resp. Ad quartum: inter conjunctos hic ordo servatur. Primo in genere conjuncti ex dispositione hominis præferuntur conjunctis ex lege. provisio enim hominis tollit provisionem legis. *L. 23. §. 1. de legat. & fideicom.* Lauterb. *ibi §. 71.* Dein in specie, dum conjuncti ex dispositione hominis ex eodem genere seu pariformiter instituti concurrunt, prælatio non habet locum; sed pars vacans inter singulos ex æquo dividitur, nisi deficiēti sit alius substitutus. Lauterb. l.c. si verò diversi generis conjuncti seu diversimodè instituti concurrunt. v. g. aliqui ex institutis sint conjuncti re tantum, aliqui verbis tantum, alii mixtim hæc accrescentia contingit diversimodè. v. g. deficiente uno ex mixtim conjunctis, præfertur alter ex mixtim conjunctis omnibus aliis ejusque pars soli illi accrescit per *L. 89. ff. de legat. 3. L. unie. §. 10. ff. de legat. 1.* deficiente uno ex conjunctis tantum verbis, ejus portio accrescit soli alteri ex conjunctis verbis; quia verbis conjuncti æquè ac mixtim conjuncti propter unitatem sermonis quasi in unum corpus redacti partem sibi verbis conjunctorum hæredum quasi suam præoccupant. Lauterb. l.c. per *cit. L. unieam. §. 10. & L. 89.* deficiente uno ex re conjunctis, pars vacans non soli alteri re conjunctorum accrescit; sed etiam cæteris conjunctis re vel mixtim, si tales instituti in testamento adsint. ita ferè Lauterb. l.c. Porro num omnis conjunctio sufficiat ad hoc jus accrescendi eoque gaudeat, controversum est inter AA. de mixtim quidem, uti & re conjunctis, quod eo gaudeant, extra dubium esse, asserit Lauterb. §. 68. cum Franzk. *exercit. 7. q. 5.* pluribus à se citatis *LL.* utrumque firmat. de conjunctis verbis tantum id maxime controversum est. pro negativa citatis Cujac. Fabr. Bocer. &c. pluribusque *LL.* nihilominus affirmativam veriore reputat ipse & fusè probat ac declarat. quem vide, uti & alios civilistas qui ex professo specialibus tractatibus hanc materiam, quam difficillimam & subtilissimam in Jure reputat Vultei. *ad §. fin. ff. de donat. num. 1.* & maxime spinosam. Hottom. excusserunt. ut Duaren. Taber. Rennem.